

Végre megjelent az első **Paul Fournel**-kötet magyarul! Az 1988-ban írt és a novellák kategóriájában azon nyomban Goncourt-díjat érő *Les athlètes dans leur tête*, azaz *Játék – a sportolók fejével* című kötetről van szó. Herman Zita és Kováts Zsófia fordították a novellákat, a kiadó a L'intérieur. A sokoldalúságáról, sok-műfajúságáról ismert szerző nagyon termékeny, a Múút 2007002-es számában adtunk hírt akkor megjelenő *Chamboula* című regényéről, s nyár elején megint egy sport témájú könyvvel folytatja művei sorát: *Méli-vélo* címmel írt egy ábécés-könyvet a kerékpáros világ rejtelseiről. Már a cím is figyelmeztet: bravúros szójátékokkal teli műről van szó ismét, hiszen a Fournel-alkotta kifejezés eredetije *méli-mélo*, azaz zürzavar, rumli, ezt ötvözi a *vélo*, azaz bicaj szóval. Az író egyébként nem először emeli be az irodalomba a bicikli-tematikát: 2001-ben jelent meg a *Besoin de vélo / Bicaizni muszáj* című kötete. www.paulfournel.com

Anna Gavalda eddig megjelent művei mind bestsellerek lettek francia földön, és magyar fordításban is szép sikert arattak. 1999: *Szeretném, ha valaki várna rám valahol*, 2002: *Szerettem őt*, 2004: *Együtt lehetnénk* (ez utóbbiból készült Claude Berri kiváló filmje, az *Egyedül nem megy*, Audrey Tautou-val és Guillaume Canet-val a főszerepben) – a három mű összesen közel öt millió példányban kelt el Franciaországban. És íme, a 2008 kora tavaszán megjelent következő Gavalda-regény: *La consolante / Vigasz-meccs* (Le Dilettante), amellyel hat héten át vezetett minden könyvesbolti eladási listát. Sikerének titka? Talán a colette-i jelmondat, amelyet sajátjának is vall: „Köznap szavakkal úgy tudni írni, ahogy senki más.” Már külön szó is született az írónő híveire: „Gavaldophiles”, akik szerint empátiája, magával ragadó stílusa, kicsit „amélie-s” volta miatt falják könyveit. Egy pszichiátert is megkérdeztek a siker lehetséges okairól (Lire, 2008. április), szerinte rosszkedvű korokban és válsághelyzetekben megvigasztalnak Gavalda történetei. Új könyve pedig kifejezetten azoknál lesz teljes siker, akik nehezen tudják rendezni saját problémáikat, viszont mások gondjainak megoldására lelkesen vállalkoznak. Charles Balanda 47 éves sikeres párizsi építész, sok munkával. Családi élete (elegáns feleség és annak kamasz lánya) nem jelent túl nagy boldogságot számára. Ebben az élethelyzetben éri egy hír, amelytől depresszióba zuhan: meghal egy barátjának az édesanyja, Anouk, aki nagyon fontos szerepet játszott Charles gyermekkorában. Ezért indul el az emlékei felé... Mindeközben megismerkedik egy fiatal angol lánnyal, aki egy romos apátságban gyerekeket nevel (tudnivaló: a szerző szülei a '68-as nemzedék tagjai, s gyermekeikkel válásukig egy elhagyott apátságban éltek). A történetet több szempontból látjuk: Charles-é az elsődleges nézőpont, de életének szereplői mind hozzátesznek valamit az olvasóban kialakuló képhez.

Anna Gavalda új könyve tehát hat hét után szorult második helyre az eladási listákon: április 21-től a 34 éves **Guillaume Musso** új, immár ötödik regénye vette át a vezetést, amelynek címe *Je reviens te chercher / Visszajövök érted* (XO). Eddig egy könyve olvasható magyarul: *Szerelmem életre-halálra* (Ulpus-ház, 2007), amelyet jól megírt, izgalmas regénynek, igényes munkának tart a kritika. A szerző pályakezdése sokat elárul írói világáról: 15 évesen megnyert egy novellapályázatot; a nyertes alkotás – saját visszaemlékezése szerint – olyan történet volt, amelyben akkori kedvenceinek hatását, vagyis az olyannyira különböző Stephen King és Alain-Fournier látásmódját, stílusjegyeit ötvözte. Mindig is népszerű regényeket szeretett volna írni, erről is beszél egy interjúban, amely a tavaszi Salon du Livre alkalmából készült vele, s amelybe rövid olvasói nyilatkozatokat is bevágtak, melyeknek többsége szerint Musso a *suspense* nagymesterének tartják (www.guillaumemusso.com). Új regényének első oldalai olvashatók a világhálón (www.livres.lexpress.fr): nagyon jó regénykezdet, ugyancsak kedvet kaphatunk a teljes mű elolvasására. Rövid, tényszerű mondatok a New York-i tömegről, benne a főszereplővel: „Ön homokszem a tömegben. Huszonhárom éves. Két méterrel ön

előtt ott megy a menyasszonya és a legjobb barátja...” Pár mondattal sikerül megteremtenie az elkerülhetetlen változás (változtatás? robbanás?) légkörét.

Michel Butort nem kell bemutatni sehol a világon. Érdemes azonban megnézni a mostanában róla készült fényképeket: egy nagyon kedves, bölcs, élénk tekintetű, nagyszakállú, vakond-nadrágos öregapó tekint ránk. 82 éves, de mindennap rendületlenül és sokat dolgozik. Életműve elképesztően hatalmas: 1600 könyvet jegyez, akár önálló alkotásként, akár festőkkel, zenészekkel, fotóművészekkel közösen. Őt magát is megrettentí ez a hatalmas szám, ezért saját műveit egy külön helyiségben tartja Haute-Savoie-beli otthonában, és úgy hívja: „kísértet-szoba”. Új műve egy hat CD-ből és egy DVD-ből álló *Kis francia irodalomtörténet / Petite histoire de la littérature française* (Carnets nord), amelyben a francia irodalom szubjektív panorámáját rajzolja meg beszélgetések formájában.

Klopfer Ágnes